

Preek 16-06-2024; ds. Robert Stigter

Lezing Efeziërs 3

Leerlingen van Jezus, gasten met ons,

Het christelijk geloof is aan de ene kant heel eenvoudig. Voor iedereen is het te begrijpen en te ervaren. Aan de andere kant is het christelijk geloof ook een groot mysterie waar je nooit op uitgekeken bent. Je raakt er nooit over uitgedacht.

Vandaag lezen we een eenvoudige samenvatting van wat geloven inhoudt: geloven heeft te maken met Jezus in je hart. *Vs. 17: zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart,*

Maar als Paulus dat schrijft, bedoelt hij niet iets makkelijk of plats. Hij bedoelt iets heel groots. Hij heeft het ook over de lengte, breedte, hoogte en diepte van het mysterie van Gods liefde.

Om daar iets meer van te begrijpen moeten we eerst even terug naar het begin van de brief. Paulus schrijft over Gods grote plan om hemel en aarde weer bij elkaar te brengen. En God heeft dat gedaan door Jezus. Jezus zorgt ervoor dat totaal verschillende mensen samen één familie kunnen vormen: de kerk. De Geest van Jezus maakt ons één.

En nu schrijft Paulus verder over het doel van de kerk. Dus als je je wel eens afvraagt waarom we dat eigenlijk doen, op zondag om tien uur bij elkaar komen, let op hier komt ie:

Vs. 10: Zo zal nu door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen

Als je die vertaling leest is het nog niet gelijk duidelijk wat nu het doel van de kerk is. Maar eens kijken in de Bijbel in Gewone Taal:

Vs. 9: God heeft zijn plan eeuwenlang voor mensen verborgen gehouden. Maar ik mag nu aan iedereen vertellen wat God voor ons gedaan heeft. Eerst heeft hij de hemel en de aarde gemaakt, vs. 10: en nu heeft hij van Joden en niet-Joden één kerk gevormd. Alle hemelse machten kunnen daaraan zien hoe groot en bijzonder Gods wijsheid is.

Dus het doel van de kerk is om te laten zien hoe groot en bijzonder Gods wijsheid is. En waaraan kunnen mensen dat zien? Aan dat God van Joden en niet-Joden één kerk heeft gevormd.

Als ik het dan toch weer iets ingewikkelder mag zeggen:

Het doel van de kerk is om de rijkdom van Gods wijsheid te ontdekken en te laten zien. En daarmee bedoelt Paulus dat er in God veel meer te vinden is dan alleen 'Jezus in je hart krijgen'. Gods liefde is zo ontzettend fantastisch groot, je bent nooit klaar met het ontdekken van zijn liefde. Het mysterie van wie God is, is zo rijk. Vergelijk het met een paleis met ontelbaar veel kamers. In elke kamer is er weer iets nieuws te ontdekken. Zo rijk is het mysterie van Gods liefde. En hoe kunnen we dan groeien in het ontdekken van de rijkdom van Gods wijsheid? Daar hebben we elkaar voor nodig.

In Paulus tijd was het een ongeken wonder dat Joden en niet-Joden in één kerk kwamen te zitten. Dat ze één lichaam vormden met één erfenis en deel hadden aan één zelfde belofte.

Joden en niet-Joden, Paulus noemt hen vaak Grieken, hadden in die tijd en bloedhekel aan elkaar. Grieken vonden de Joden een stel barbaarse bergbewoners met rare religieuze gewoonten. Atheïsten noemden ze hen: mensen die niet geloofden in het bestaan van de goden, wat gevaar opleverde voor de maatschappij. Ze werden gediscrimineerd, onderdrukt, en hoogstens getolereerd.

En Joden vonden Grieken een stel heidense ongelovige varkenseters. Mensen die bestemd waren voor de Gehenna, de hel. Mensen die hen al eeuwenlang onderdrukten, ze waren de vijand.

Maar in Christus zijn Joden en Grieken één. Sterker nog: door hun verschillende achtergrond kunnen Joden en Grieken van elkaar leren en de rijkdom van Gods liefde ontdekken.

En dat geldt ook voor ons. Want wat kunnen wij enorm van elkaar verschillen. Moet je eens om je heen kijken wat er hier allemaal om je heen zit. Rijke en arme mensen, theoretisch en praktisch opgeleid, oud en jong, verschillende huidskleuren, verschillende landen waar we geboren zijn, de één met zondagse kleren aan, de ander met haar dagse kloffie, we houden van verschillende soorten muziek, de een heeft een sterk geloof, de ander grote twijfels, en alles daartussenin. Wat hebben wij in hemelsnaam met elkaar te maken?

Juist omdat we van elkaar verschillen, zien we verschillende aspecten van God. Juist omdat we van elkaar verschillen, kunnen we van elkaar meer leren over lengte, breedte, hoogte en diepte van Gods liefde. De één ziet God vooral als iemand voor wie je eerbiedig moet zijn. De ander ziet God eerder als vriend. De een heeft zijn leven goed op orde en lijkt God niet zo nodig te hebben, behalve als adres voor haar dankbaarheid. Het leven van de ander is een puinhoop, maar juist in die puinhoop geeft vertrouwen op God nieuwe hoop en kracht. De één ziet geloven vooral als een uitdaging, de ander komt hier vooral om te worden getroost. De een gelooft vooral met haar hoofd, de ander vooral met zijn hart. De een vraagt zich af waar God is, met al dat lijden in de wereld. De ander ervaart God juist in de moeilijkheden.

We kunnen zoveel van elkaar leren, juist omdat we anders zijn en daardoor ook andere aspecten van de rijkdom van Gods liefde zien. Als we willen groeien in geloof, hebben we elkaar nodig. Om de volheid die in God is steeds beter te leren kennen. En doordat we één zijn met elkaar, over al die grenzen heen, zetten we de machten en krachten van het kwaad te kijk.

Vs. 10: Zo zal nu door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen

Die vorsten en heersers in de hemelsferen zijn een wat vage term bij Paulus voor de machten en krachten van het kwaad. De duivel en zijn trawanten. Het kwaad dat mensen uit elkaar drijft en daarvan geniet. Het kwaad van armoede, uitbuiting, machtsmisbruik, corruptie. Allemaal wijd verbreid in de wereld van Paulus en nog steeds in onze wereld.

Maar in de kerk van Paulus ging het anders: de rijken deelden met de armen, de armen leverden hun bijdrage met hun tijd en talenten en werden als net zo waardevol gezien. En in de kerk was je niet een goede leider als je macht wist te vergroten, maar als je kon dienen.

Doordat in de kerk een aantal dingen totaal anders gingen dan in de wereld, werd Gods wijsheid getoond. En de machten en krachten van het kwaad zagen het knarsetandend aan.

We zijn bedoeld als een tegenbeeld voor hoe het vaak gaat in de wereld om ons heen. Zo vaak trekken we ons terug in onze eigen bubbel. Gaan we alleen om met mensen die op onszelf lijken. En vanuit die veilige bubbel ontwikkelen we vooroordelen over andere mensen. Er ontstaat polarisatie, verdeeldheid. Er worden grensmuren gebouwd.

En helaas heeft de kerk daar ook heel vaak aan meegedaan. Hervormd en gereformeerd, katholiek en protestants, liturgisch en evangelisch, een kerk voor rijke mensen of arme mensen, een kerk voor zwart en een kerk voor wit. En dan lachen die machten en krachten. Als de kerk de verdeeldheid versterkt en uitbouwt.

Maar als wij één zijn, als de kerk echt veelkleurig is en verschillende mensen één maakt in Christus, dan kunnen die machten en krachten slechts knarsetanden. De duivel, de diabolos, de grote verdeler, verliest zijn grip op de wereld als wij naar elkaar toe groeien. Als wij samen lengte, breedte, hoogte en diepte van het mysterie van Gods liefde ontdekken.

Als kerk zijn we een teken van de eenheid die God brengt. Het is Gods plan om hemel en aarde weer samen te brengen. En dat doet God nu al door veelkleurige mensen samen te brengen in de kerk. Dwars tegen alle grote verschillen in de samenleving in. Dat is het teken van Gods liefde die veel groter en rijker is dan alles wat ons verdeelt. En dat mag de wereld weten ook.

Vs. 20: Aan Hem die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken, vs. 21: aan Hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle generaties, tot in alle eeuwigheid.

Amen.